

Тамъ, дѣ Вардаръ прѣзъ цвѣтята
Лжкатуши и шуми,
Дѣ на Рила грѣй главата —
И — при Охридски вълни!

Тамъ, дѣ днесъ е зла неволя,
Дѣ народъ е мѣченикъ,
Дѣто плачатъ и се молятъ,
Сѣ на сѣщия езикъ,

Тамъ роденъ съмъ, тамъ дѣди ми
Днесъ почиватъ подъ земя,
Тамъ гърмѣло тѣхно име,
Въ миръ и въ браннитѣ поля.

До вершинитѣ Карпатски
Е стигала тѣхна властъ;
И тѣнитѣ Цариградски
Треперали сѣ тогасъ.

Вижте Търново, Преслава,
Тия жални съсици:
На прѣминалата слава
Паметници сѣ они!

Българо, драга, мила,
Земя пълна съ добрини,
Земя що си ме кърмила,
Моятъ поклонъ приемни!

Ако и да съмъ далече